

ΛΟΓΓΟΥ: Δάφνις καὶ Χλόη

(Ἀποσπάσματα)

1

Καὶ ἐλθὼν ἄμα τῇ Χλόῃ πρὸς τὸ νυμφαῖον τῇ μὲν ἔδωκε καὶ τὸν χιτωνίσκον καὶ τὴν πῆραν φυλάττειν. αὐτὸς δὲ τῇ πηγῇ προστάς τὴν τε κόμην καὶ τὸ σῶμα πᾶν ἀπελούετο. Ἦν δὲ ἡ μὲν κόμη μέλαινα καὶ πολλή, τὸ δὲ σῶμα ἐπίκαυτον ἡλίῳ· εἶκασεν ἄν τις αὐτὸ χρωῖζεσθαι τῇ σκιᾷ τῆς κόμης. Ἐδόκει δὲ τῇ Χλόῃ θεωμένη καλὸς ὁ Δάφνις, ὅτι (δὲ μὴ) πρότερον καλὸς ἐδόκει, τὸ λουτρὸν ἐνόμιζε τοῦ κάλλους αἴτιον. Καὶ τὰ νῦντα δὲ ἀπολουούσης ἡ σὰρξ καθυπέπιπτε μαλακῇ· ὥστε λαθοῦσα ἑαυτῆς ἤψατο πολλάκις, εἰ τρυφερωτέρα εἶη πειρωμένη. Καὶ τότε μὲν — ἐπὶ δυσμαῖς γὰρ ἦν ὁ ἥλιος — ἀπῆλασαν τὰς ἀγέλας οἰκαδε καὶ ἐπεπόνθη· Χλόη περιττὸν οὐδέν, ὅτι μὴ Δάφνιν ἐπεθύμει λουόμενον ἰδέσθαι πάλιν. Τῆς δὲ ἐπιούσης ὡς ἤκον εἰς τὴν νομήν, ὁ μὲν Δάφνις ὑπὸ τῇ δρυὶ τῇ συνήθει καθεζόμενος ἐσύριττε καὶ ἄμα τὰς αἰγὰς ἐπεσκόπει κατακειμένως καὶ ὡσπερ τῶν μελῶν ἀκρωσιμένας· ἡ δὲ Χλόη πλησίον καθημένη καὶ τὴν ἀγέλην μὲν τῶν προβάτων ἐπέβλεπε, τὸ δὲ πλέον εἰς Δάφνιν ἐώρα. Καὶ ἐδόκει καλὸς αὐτῇ· συρίττων πάλιν καὶ αὖθις αἰτίαν ἐνόμιζε τὴν μουσικὴν τοῦ κάλλους, ὥστε μετ' ἐκεῖνον καὶ αὐτὴ τὴν σύριγγα ἔλαβεν, εἰ πῶς γένοιτο καὶ αὐτὴ καλή. Ἐπεισε δὲ αὐτὸν καὶ λούσασθαι πάλιν καὶ λουόμενον εἶδε καὶ ἰδοῦσα ἤψατο καὶ ἀπῆλθε πάλιν ἐπαινέσασθαι, καὶ ὁ ἐπαινος ἦν ἔρωτος ἀρχή. "Ὅτι μὲν οὖν ἔπατχεν οὐ ᾔδει, νέα κόρη καὶ ἐν ἀγροικίᾳ τεθραυμένη καὶ οὐδὲ ἄλλου λέγοντος ἀκούσασα τὸ τοῦ ἔρωτος ὄνομα· ἄσα δὲ αὐτῆς εἶχε τὴν ψυχὴν καὶ τῶν ὀφθαλμῶν οὐκ ἐκράτει καὶ πολλὰ ἐλάλει Δάφνιν. Τροφῆς ἡμέλει, νύκτωρ ἠγρύπνει, τῆς ἀγέλης κατεφρόνει· νῦν ἐγέλα, νῦν ἔκλαεν, εἴτα ἐκάλλευδεν, εἴτα ἀνεπήδα· ὡχρία τὴν πρόσωπον, ἐρυθρήματα αὖθις ἐφλέγετο· οὐδὲ ὄσος αἴστρον πληγείσης τσαυτὰ ἔργα.

2

Οὐκέθ' ἡ Χλόη περιέμεινεν, ἀλλὰ τὰ μὲν ἠσθεῖα τῆ ἐγκωμίῳ, τὰ δὲ πάλαι ποθοῦσα φιλήσα· Δάφνιν, ἀναπηδήσασα αὐτὸν ἐφίλησεν ἀδίδακτον μὲν καὶ ἀτεχον, πᾶν δὲ ψυχῆν θερμᾶναι δυνάμενον... Δάφνις δέ, ὡσπερ οὐ φιλήθεις ἀλλὰ δηχθείς, σκυθρωπὸς τις εὐθὺς ἦν καὶ πολλάκις ἐψύχετο καὶ τὴν καρδίαν παλλομένην κατεῖχε· καὶ βλέπειν μὲν ἤθελε τὴν Χλόην, βλέπων δὲ ἐρυθρήματι ἐπιμπλατο. Τότε πρῶτον καὶ τὴν κόμην αὐτῆς ἐθαύμασεν ὅτι ξανθὴ, καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς ὅτι μεγάλοι καθάπερ βόσς, καὶ τὸ πρόσωπον ὅτι λευκότερον ἀληθῶς καὶ τοῦ τῶν αἰγῶν γάλακτος· ὡσπερ τότε πρῶτον ὀφθαλμοὺς κτησάμενος, τὸν δὲ πρότερον χρόνον πεπρωμένος. Οὗτε οὖν τροφήν προσεφέρετο πλὴν ὅσον ἀπογεύσασθαι, καὶ ποτόν, εἴ ποτε ἐλάσθη, μέχρι τοῦ ἄν διαβρέξαι τὸ στόμα προσεφέρετο. Σιωπηλὸς ἦν ὁ πρότερον τῶν ἀκριδῶν καλλίτερος, ἀργὸς ὁ περιττότερα τῶν αἰγῶν κινούμενος· ἡμέλειτο καὶ

ἡ ἀγέλη, ἔρριπτο καὶ σύριγγ'· χλωρότερον τὸ πρόσωπον ἦν πᾶς θερμῆς.

3

Ἐξέκαε δὲ αὐτοὺς καὶ ἡ ὥρα τοῦ ἔτους. Ἦρος ἦν ἤδη τέλη καὶ θέρους ἀρχὴ καὶ πάντα ἐν ἀκμῇ· δένδρα ἐν καρποῖς, πεδία ἐν ληθαῖς. Ἦδεῖα μὲν τεττίγων ἡγή, γλυκεῖα δὲ ὀπίρας ὀδημή, τερπνὴ δὲ ποιμνίων δληγή. Εἶκασεν ἄν τις καὶ τοὺς ποταμοὺς ἄδειν ἡρέμα ρέοντας καὶ τοὺς ἀνέμους συρίττειν ταῖς πίτυσιν ἐμπνέοντας καὶ τὰ μῆλα ἐρῶντα πίπτειν χαμαὶ καὶ τὸν ἥλιον φιλήσασθαι ὄντα πάντας ἀποδύειν. Ὁ μὲν δὲ Δάφνις θαλλόμενος τοῦτοις ἤπασεν εἰς τοὺς ποταμοὺς ἀνέβαινε· καὶ ποτὲ μὲν ἐλούετο, ποτὲ δὲ τοὺς ἐνδινεύοντας τῶν ἰχθυῶν ἐσθῆρα, πολλάκις δὲ καὶ ἐπιπτεν ὡς τὸ ἐνδοθεῖν καὶ μα σβέσειν. Ἡ δὲ Χλόη, μετὰ τὸ ἀμιέλξαι τὰς δίς καὶ τῶν αἰγῶν τὰς πολλὰς, ἐπὶ πολὺν μὲν χρόνον (πόνον) εἶχε πηγνῶσα τὸ γάλα — θειναὶ γὰρ αἱ μυταὶ λυτῆσαι καὶ δακεῖν, εἰ διώκονται, — τὸ δὲ ἐντεῦθεν ἀπολουσμένη τὸ πρόσωπον πίτυος ἐστεφανοῦτο κλάδοις καὶ τῇ νεβρίδι ἐξώνυτο καὶ τὸν γαυλὸν ἀναπλήσασα οἶνον καὶ γάλακτος κοινὸν μετὰ τοῦ Δάφνιδος ποτόν εἶχε.

Τῆς δὲ μεσημβρίας ἐπελθούσης ἐγένετο ἤδη τῶν ὀφθαλμῶν ἄλωις αὐτοῖς. Ἡ μὲν γὰρ γυμνὸν ὄρωσα τὸν Δάφνιν ἐπ' ἄθροον ἐνέπιπτε τὸ κάλλος καὶ ἐτήκετο μηδὲν αὐτοῦ μέρος μέμψασθαι δυνάμενη· ὁ δὲ ἰδὼν ἐν νεβρίδι καὶ στεφάνῳ πίτυος ὀρέγουσαν τὸν γαυλόν, μίαν ὄρετο τῶν ἐκ τοῦ ἄντρου Νυμφῶν ὄραν. Ὁ μὲν οὖν τὴν πίτυν ἀπὸ τῆς κεφαλῆς ἀρπάζων αὐτὸς ἐστεφανοῦτο, πρότερον φιλήσας τὸν στεφάνον· ἡ δὲ τὴν ἐσθῆτα αὐτοῦ λουόμενον καὶ γυμνωθέντος ἐνεδύετο, πρότερον καὶ αὐτὴ φιλήσασα. Ἦδη ποτὲ καὶ μῆλοις ἀλλήλους ἔβαλον καὶ τὰς κεφαλὰς ἀλλήλων ἐκόσμησαν διακρίνοντας τὰς κόμας· καὶ ἡ μὲν εἶκασεν αὐτοῦ τὴν κόμην, ὅτι μέλαινα, μύρτοις, ὁ δὲ μῆλῳ τὸ πρόσωπον αὐτῆς, ὅτι λευκὸν καὶ ἐνερευθὲς ἦν. Ἐδίδασκεν αὐτὴν καὶ συρίττειν καὶ ἀρξαμένης ἐμπνεῖν ἀρπάζων τὴν σύριγγα ταῖς χεῖλεσιν αὐτὸς τοὺς καλάμους ἐπέτρεχε· καὶ ἐδόκει μὲν διδάσκειν ἀμαρτάνουσαν, εὐπρεπῶς δὲ διὰ τῆς σύριγγος Χλόην κατεφίλει.

4

Ἐν τοιούτοις ὄντος αὐτοῦ λόγοις, τέττιξ φεύγων χελιδόνα θηρᾶσαι θέλουσαν κατέπεσεν εἰς τὸν κόλπον τῆς Χλόης· καὶ ἡ χελιδὼν ἐπομένη τὸν μὲν οὐκ ἤδυνήθη λαθεῖν, ταῖς δὲ πέτερυξιν ἐγγύς διὰ τὴν δίωξιν γενόμενῃ τῶν παρειῶν αὐτῆς ἤψατο. Ἡ δὲ, οὐκ εἰδυῖα τὸ πραχθέν, μέγα βόησασα τῶν ὄντων ἐξέθορεν. Ἰδοῦσα δὲ καὶ τὴν χελιδόνα ἐτι πλησίον πετομένην καὶ τὸν Δάφνιν ἐπὶ τῷ δέει γελῶντα, τοῦ φόβου μὲν ἐπαύσατο, τοὺς δὲ ὀφθαλμοὺς ἀπέματτεν ἐτι καθεύδειν θέλουσας. Καὶ ὁ τέττιξ ἐκ τῶν κόλπων ἐπήγγησεν ὅμοιον ἰκτεῖν χάριν ὁμολογοῦντι τῆς σωτηρίας. Πάλιν οὖν ἡ Χλόη

ΑΝΑΚΡΕΩΝ

1

Ἔρωσ παρθένιος πόθω
στίλβων καὶ γεγανωμένους.

2

Σφαίρη δηῦτέ με πορφυρέη
βάλλων χρυσοκόμης Ἔρωσ
νῆνι ποικιλισσομδάλω
Σφαίρη δηῦτέ με πορφυρέη
ἢ δ', ἐστὶν γὰρ ἀπ' εὐκτίτου
λέσθου, τὴν μὲν ἐμὴν κόμην,
λευκὴ γάρ, καταμέμφεται
πρὸς δ' ἄλλον τινὰ χάσκει.

3

Ἠρίστησα μὲν ἱτρίου λεπτοῦ μικρὸν ἀποκλάς,
οἴνου δ' ἐξέπιον κάδον, νῦν δ' ἀβρῶς ἐρόεσσα
βάλλω πηκτίδα τῇ φίλῃ κωμάζων παιδί ἀβρῆ.

4

Ἄρθεις δηῦτ' ἀπὸ Λευκάδος
πέτρης ἐς πολὶὸν κύμα κολυμβῶ μεθύων ἔρωτι.

5

Τίς ἐρασίμην
τρέψας θυμὸν ἐς ἦδην ἡμισοπῶν ὑπ' αὐλῶν
ὀρχεῖται;

6

Ἐκ ποταμοῦ ἵπανέρχομαι πάντα φέρουσα λαμπρά.

7

(Ἔρωσ), ὡς μ' εἰσίδων γένειον
ὕποπόλιον χρυσοφαέννων πτερυγῶν ἀήταις
παραπέτεται.

8

Ἦλιε καλλιλαμπέτη.

9

Λινοπαθῆ πατρίδα ἐπόψομαι.

10

Πολιοὶ μὲν ἡμῖν ἤδη κρόταφοὶ κόρη τε λευκόν,
χαρτεσσα δ' οὐκέθ' ἤδη πάρα, γηράλει δ' ὀδόντες

γλυκεροῦ δ' οὐκέτι πολλὸς διότου χρόνος λείπεται·
διὰ ταῦτ' ἀνασταλῶζω θαμὰ Τάρταρον δεδοικώς.

5

μέγα, ἀνεβόησεν, ὁ δὲ Δάφνις ἐγέλασε· καὶ προφάσει
λαβόμενος καθήκεν αὐτῆς εἰς τὰ στέρνα τὰς χεῖρας καὶ
ἐξάγει τὸν βέλτιστον τέττιγα μῆδ' ἐν τῇ δεξιᾷ σιωπῶν-
τα. Ἡ δὲ ἤδετο ἰδοῦσα καὶ ἐφίλησε λαβοῦσα καὶ αὐθις
ἐπέβαλε τῇ κόλπῳ λαλοῦντα.

Μετὰ δὲ (...) λούει τὸν Δάφνιν ἢ Χλόην πρὸς τῆς
Νύμφας ἀγαθοῦσα, εἰς τὸ ἄντρον εἰσαγαθοῦσα. Καὶ
αὐτῇ τότε πρῶτον Δάφνιδος ὄρωντος ἐλούσατο τὸ σῆ-
μα, λευκὸν καὶ καθαρὸν ὑπὸ κάλλους καὶ οὐδὲν λου-
τροῦν ἐς κάλλος δεόμενον· καὶ ἄνητε τε συλλέξαντες,
ἵνα ἄνητε τῆς ὥρας ἐκείνης, ἐστεφάνωσαν τὰ ἀγάλμα-
τα καὶ τὴν τοῦ Δόρκωνος σύριγγα τῆς πέτρας ἐξήρτη-

Ἄϊδω γὰρ ἐστὶ δεινὸς μυχός, ἀργαλή δ' ἐς αὐτὸν
κάθοδος· καὶ γὰρ ἐτοῖμον καταδάντι μὴ ἀναδῆναι.

11

Ἄπό μοι θανεῖν γένοιτ'· οὐ γὰρ ἂν ἄλλη
λύσις ἐκ πένων γένοιτ' οὐδαμὰ τῶνδε.

12

Ἄγανῶς οἶά τε νεβρὸν νεοθηλέα
γαλαθηνόν, ὅστ' ἐν ὕλης κεροέσεσσι
ἀπολειφθεῖς ὑπὸ μητρὸς ἐπτοήθη.

13

Ἐκδῶσα χιτῶνα δωριάζειν .

14

Φέρ' ὕδωρ, φέρ' οἶνον, ὦ παῖ,
φέρε δ' ἀνθεμεῦντας ἡμῖν
στεφάνους, ἐνεικον, ὡς δὴ
πρὸς Ἔρωτα πυκταλίζω.

15

Ἄγε δηῦτε μηκέθ' οὕτω
πατάγω τε κάλαητῶ
Σκυθικὴν πόσιν παρ' οἴνω
μελετώμεν, ἀλλὰ καλοῖς
ὑποπίνοντες ἐν ὕμοις.

16

Ἄλλὰ πρόπινε
ραδινούς, ὦ φίλε, μηρούς.

17

Πῶλε Θρηκίη, τί δὴ με λοξὸν ὄμμασιν δλέπουσα
νηλεῶς φεύγεις, δοκέεις δὲ μ' οὐδὲν εἰδέναι σοφόν;

ἴσθι τοι, καλῶς μὲν ἂν τοι τὸν χαλινὸν ἐμβάλοισι,
ἠνίας δ' ἔχων στρέφοιμί σ' ἀμφὶ τέρματα δρόμου.

18

Κλυθὶ μευ γέροντος, εὐέθειρα χρυσόπεπλε κούρα.

19

Κνίζει τις ἤδη καὶ πέπειρα γίνομαι
σὴν διὰ μαργοσύνην .

20

Ἔρῳ δηῦτε κοῦκ ἐρῶ
καὶ μαίνομαι κού μαίνομαι.

σαν ἀνάθημα. Καὶ μετὰ τοῦτο ἐλθόντες ἐπεσκόπουσαν τὰς
αἴγας καὶ τὰ πρόβατα· τὰ δὲ πάντα κατέκειτο μῆτε
νεμόμενα μῆτε βληχώμενα, ἀλλ', οἴμαι, τὸν Δάφνιν
καὶ τὴν Χλόην ἀφανεῖς ὄντας ποθοῦντα. Ἐπειδὴ γοῦν
ὀφθέντες καὶ ἐβόησαν τὸ σύνγηες καὶ ἐσύρισαν, τὰ μὲν
(ποιμνία) ἀναστάντα ἐνέμετο, αἱ δὲ αἴγες ἐσκήρτην
φριμασσόμεναι, καθάπερ ἠδόμεναι σωτηρία συνήθους
αἰπόλου. Οὐ μὴν ὁ Δάφνις χαιρεῖν ἔπειθε τὴν ψυχὴν,
ἰδὼν τὴν Χλόην γυμνήν καὶ τὸ πρότερον λαυθάνον
κάλλος ἐκκεκαλυμμένον. Ἦλγει τὴν καρδίαν ὡς ἐσθια-
μένην ὑπὸ φαριμάκων· καὶ αὐτῇ τὸ πνεῦμα ποτὲ μὲν
λάβρον ἐξέπνει καθάπερ τινὸς διώκοντος αὐτόν, ποτὲ
δὲ ἐπέλειπε καθάπερ ἐκδουπανηθὲν ἐν ταῖς προτέροις
ἐπιδρομαῖς.